дріяра, «інформації стає все більше і більше, а сенсу — все менше і менше», набуває великої значущості.

Як суто прикладну можна розглянути можливість швидкого і наперед невизначеного спрямування письмових робіт студентів на рецензування в інші види (на кшталт експертизи дисертаційних досліджень, але з використанням сучасних технологій).

Можна, якщо технічний стан це дозволить, проводити міжвузівські науково-практичні конференції в режимі реального часу. Це також уможливило б проведення спільних студентських конференцій, конкурсів і т. ін.

Зрозуміло, що створення подібної системи потребує досить значних капіталовкладень. Але поєднання активних зусиль держави і зацікавлених комерційних структур може забезпечити створення такої системи.

Д. О РЗАЄВ, ст. викладач кафедри інформатики КНЕУ

ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ІНФОРМАТИКИ В ГАЛУЗІ ПРАВОЗНАВСТВА

Використання інформаційних технологій характеризують рівень і темпи розвитку сучасного суспільства. Дальший розвиток інформатизації не можна уявити без використання можливостей, що їх надають комп'ютери та комп'ютерні мережі спеціалістам будь-якої галузі, у тому числі у сфері правознавства.

Інформатика — це технічна наука, яка систематизує прийоми створення, зберігання, відтворення, обробки та передавання даних засобами обчислювальної техніки, а також принципи функціонування цих засобів та методи управління ними. Інформатика пов'язана з такими науками, як математика та кібернетика.

Галузь правознавства визначається суто гуманітарним характером. Юридична діяльність реалізується через сукупність систем державно-правового характеру, які складаються з комплексу підсистем, кожна із яких виконує певну функцію.

Системи державно-правового характеру належать до цілеспрямованих механізмів управління. Як системні утворення можуть виступати глобальні соціально-правові утворення і їхні різні підсистеми, елементом яких можуть бути органи прокуратури, суду, юстиції, механізми правосвідомості, правотворчості, підтримання правопорядку. Підсистемами функціональних державно-правових

систем можуть бути і процеси, наприклад, ухвалення законів, вирішення господарських спорів, розгляд справ у судах.

Одна з проблем викладання полягає у важкому засвоєнні студентами-гуманітаріями точних наук. Також існує проблема зниження інтересу до вивчення дисципліни через змістовне перевантаження та відірваність її від потреб майбутніх юристів.

Ще однією з проблем є різний рівень базової підготовки студентів, а точніше абітурієнтів, з інформатики. Інформатика як предмет викладається й у середній школі, але майже на теоретичному рівні. У групах на першому курсі 10—15 % студентів ніколи не працювали на комп'ютері, оскільки рівень забезпеченості комп'ютерною технікою в школах, особливо в районних центрах та сільський місцевості, дуже низький. Також на сьогодні не всі школи України обладнано засобами зв'язку з мережею Internet.

Для вирішення зазначених проблем необхідно:

- спрямувати програму викладання дисципліни безпосередньо на потреби майбутніх юристів;
- створювати групи для вивчення дисципліни «Інформатика та комп'ютерна техніка» за рівнем базової підготовки студентів.

Є. О. РОМАНЧА, викладач, ***Л. П. ХАРЧЕНКО***, ст. викладач кафедри іноземних мов КНЕУ

РОЛЬ МОТИВАЦІЇ У ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ

Нові перспективи соціокультурного розвитку людства висувають нові вимоги до функціонування системи освіти. Вона вже не може бути вузьким придатком економіки, спрямованим на підготовку фахівців для різних галузей людської життєдіяльності. Освіта має стати основним генератором культурних цінностей для діяльності кожної окремої людини та суспільства в цілому.

Розвиток комп'ютерної техніки, її широке впровадження і поширення, значне збільшення кількості користувачів мережі Internet та стрімкий розвиток телекомунікацій відкривають нові можливості навчання, дають потужний імпульс до впровадження дистанційних технологій.

У постанові Кабінету Міністрів України головною метою державної національної програми «Освіта» («Україна XXI століття») визначається стратегія розвитку освіти в Україні, створення життєздатної системи безперервного навчання і виховання для досягнення високих освітніх рівнів, забезпечення можливостей постійного духовного самовдосконалення особистості, фор-